

**Maigaard (SF):**

Man kan få nogle overvejelser, nogle svare overvejelser, når man skal tage stilling til det problem at bruge skatteyderpenge til erhvervsformål. Vi har drøftet spørgsmålet i socialistisk folkeparti, og vi mener, at det er rigtigt at bruge skatteydernes penge til erhvervsformål, hvis der er tale om særligt udsatte erhverv, f. eks. fiskeri, væksthusholdere — efter vores mening ikke landbrug — hvis man opnår en effekt, som er gavnlige for samfundet. Det kan være miljøforbedring, energibesparelser, eller hvis der er en social effekt, f. eks. egnsudviklingsstøtte, som vel er en form for tilskud til langvarigt arbejdsløse.

Ud fra disse betragtninger synes vi, at man kan overveje støtte, bruge skatteyderpenge til erhvervsformål. Ud fra disse betragtninger vil jeg straks sige, at lovforslaget om produktionsbygninger kan vi ikke støtte, fordi forslaget ikke falder inden for de synspunkter, de kriterier, jeg her har lagt op.

Ministeren har i alt fald på kanten af forretningsordenen stillet en række ændringsforslag, som efterhånden gør det til en helt ny lov. Ja, han har jo også foreslået en ny titel til loven, således at den kommer til at hedde noget så fint som forslag til lov om midlertidigt statstilskud til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger ved nybygninger og forbedringer m. v. af driftbygninger på jordbrugs- og skovbrugsbedrifter. Så mange var ordene, men i virkeligheden burde man foreslå ministeren, at lovforslaget kom til at hedde: forslag til lov om at købe partiet venstres stemmer, for det er jo det, dette lovforslag handler om. Det handler om, at man skal hælde nogle penge ud til et erhverv, som jo klarer sig rimeligt godt efter omstændighederne, hælde dem ud til landbrugerne for at få venstres stemmer. Der angives fromt, at lovforslaget vil have en betragtelig beskæftigelsesfremmende virkning. Vi har ikke fået det belyst, og det kunne være interessant at spørge, om ministeren, der jo arbejder inden for en ramme, der skal skaffe plads til 50.000 mennesker, blot kunne antyde, hvor mange mennesker han mente der kom i arbejde ved dette lovforslag. Jeg tror ikke, det er mange. Jeg ved også godt, hvad disse penge skal bruges til.

De skal bruges til at købe venstre, det er det, der er meningen med det.

Jeg synes, at lovforslaget er interessant ud fra den vinkel i øvrigt, at med dette forslag synes jeg andre indvendinger, vi har kunnet høre i udvalget om sparsommelighed med offentlige midler, må høre op. Når man har råd til dette her til et erhverv, der ikke er særlig i klemme, burde man have råd til i langt højere grad at støtte erhverv, der er i klemme. Men jeg synes altså, at ministeren skal betænke, at når han kan bruge 75 mill. kr. på dette, så har han spenderbukkerne på i de diskussioner, vi i øvrigt har.

Dræningsforslaget har vi støttet. Man kan drøfte, om det er fornuftigt eller ikke fornuftigt. Dem på de lave jorder har glæde af loven, dem på de høje jorder vil få glæde af løftet om støtte til de underjordiske vandingsanlæg. Der er noget beskæftigelse i det, og det er den væsentligste grund til, at vi støtter dette forslag.

Erhvervsgartnerne har været inde i billedet. Jeg synes, det er værd at bemærke og også at gøre det fra denne talerstol, at vi her har det første erhverv, som nu klart siger, at forudsætningen for erhvervets tilslutning til De europæiske Fællesskaber er faldet bort. Det er det første erhverv, der gør det. Jeg tror ikke, det bliver det sidste erhverv, der gør det.

Fiskeriet har været drøftet efter omstændighederne grundigt i udvalget, og det synes jeg der er megen grund til, fordi fiskeriet jo er i en særlig tidsbestemt meget vanskelig situation. Jeg synes, der er grund til at sige, som det blev nævnt af et af de mennesker, der fik foretræde for udvalget, at regeringens og flertallets politik over for fiskeriet er en tom gestus, ikke en reel hjælp. Fiskeriets vanskeligheder er nu akutte, der skal en øjeblikkelig hjælp til, hvis ikke erhvervet skal slås i stykker og dermed være ude af stand til at opfange det opsving i priserne, som man forventer inden for et år.

Regeringens gestus — jeg vil ikke kalde det politik, jeg vil kalde det en gestus — over for fiskeriet har to led. Fiskerne kan i 6 år låne op til 100.000 kr. med statskaution for halvdelen af eventuelle tab. Det sker på markedets vilkår, og det vil derfor koste den enkelte fisker 50.000 kr. at låne de 100.000 kr., han kan få. SF har derfor foreslået, at